

Regeringen har sørget for finansiering til indsatserne for de syge, for skolebørnene og de ældre. Vi har finansiering til trafikinvesteringer, til EU-medlemskabet, til EU-formandskabet og til udviklingsbistandens forøgelse. Vi har finansiering af en samlet lettelse på personskatten, og der er finansieringsforslag til at supplere den i forvejen indbyggede finansiering.

Se, hvis man er imod disse forslag til yderligere finansiering, må man komme med nogle andre. Man kan ikke forkaste det, der er lagt frem fra regeringen, og så lade, som om man bare kan bygge ovenpå og lade være med at finansiere det, man har forkastet.

Nej, der er sådan, som jeg tror især hr. Ole M. Nielsen var inde på, at man også må tage på sig at finansiere det dér, hvor man ikke kan lide regeringens finansiering. Det er sådan set fair politisk at sige, at denne finansiering bryder man sig ikke om, man kan bedre lide det her forslag, men det at lade, som om man bare kan springe den over, ikke kan lide den og på et tidspunkt stemme imod og så lade, som om det hele balancerer, går ikke.

Jamen så mangler der noget hos regeringen, også selv om finansieringsforslagene blev stemt igennem, bliver der sagt. Ja, som vanligt har finanslovsforslaget et udestående, men dette udestående er ikke et større, end det er sædvanligvis, det har været større, det har også været mindre.

Under tidligere regeringer med Venstre og De Konservative var det ofte dobbelt så stort, men forskellen fra dengang til nu er, at den regering, der fremsætter finanslovsforslag til debat i dag, har hele tiden realiseret en bedre offentlig økonomi, lige fra vi begyndte finanslovforhandlingerne, og helt til regnskabet var gjort op, når finansåret var gået. Vi begynder med andre ord godt og slutter bedre, og det er faktisk en vane, vi vil lægge os efter at forfølge.

Med hensyn til rammen på 1 mia. kr. til nye initiativer – den har været kaldt meget i dag – så havde vi jo sidste år god erfaring med både at forhandle fordeling, indholdet i de enkelte elementer og også finansieringen. Jeg synes, at man skal forfølge gode erfaringer. Det har vi faktisk haft vældig god erfaring med. Det vil vi prøve igen. Vi har peget på nogle emner, som i øvrigt er en meget bred invitation til meget, meget store dele af Folketinget. Den håber jeg at mange vil tage imod, men det er altså både fordeling, det endelige indhold og finansieringen, der handler om.

Med hensyn til barselorloven fungerer det jo lidt anderledes. Jeg vil ikke sige, at vi nødvendigvis har gode erfaringer med at finde brede flertal på børneområdet, jeg mindes, at vi har lavet en børnepasningsorlov med et meget snævert flertal i Folketinget, men andre er nu kommet på bedre tanker, så der nu skal gøres noget på orlovssiden.

Jeg mindes jo de glade dage i 1993, 1994 og 1995, hvor vi sloges med Venstre og De Konservative om disse frygtelige orlovsordninger, men nu er de altså blevet meget bedre. Og jeg synes altid, man skal tage imod nogen, der kommer på bedre tanker, selv om det godt kan være ganske overraskende, og hvor man godt kan være lidt forundret over, hvad der dog driver værket.

Men jeg synes, at vi kan se Folketinget rundt, at vi dér er meget optaget af at finde noget, og at vi har fået stillet en meget lang række forskellige forslag op. De går i samme retning, men de har nogle meget forskellige elementer. Jeg tror, at de under alle omstændigheder har afsat en klar forventning i befolkningen om, at vi finder en ordentlig løsning i fællesskab.

Så længe vi står og fægter med alle vores forskellige forslag, som vi har meget gode argumenter for hver især og også meget gode argumenter imod hver især, så kommer vi ikke til at levere noget. Derfor håber jeg meget, at det, vi begynder med på mandag ved forhandlingerne i Finansministeriet, er, at vi kan finde frem til en fælles model, i hvert fald tage hul på en fælles model, og så er jeg faktisk overbevist om, at så finder vi også finansieringen.

Så er der forhandlingerne, der står forude, og man kan måske næsten fristes til at sige, at så kommer realiteterne jo frem. Dagen i dag har været præget af mange, mange ønsker. Det kan jeg faktisk godt forstå, når man ser på, hvad det er for et tidspunkt af valgperioden, vi diskuterer en finanslov på. Det har også præget, at ønskerne, der er fremsat, måske har mere karakter af at være for de næste 4 år.

Men vi skal jo have en finanslov for det næste år, for 2002, og derfor vil jeg nu sætte mig meget grundigt ind i de mange udspil, der er præsenteret her i de sidste dage, efter at regeringen præsenterede sit finanslovsforslag sidste tirsdag.

Jeg vil prøve at finde de områder, hvor vi har nogle fælles målsætninger, og dem er der jo en hel del af. Jeg tror godt, at vi til trods for de også på tidspunkter meget skarpe ordvekslinger i dagens løb kan se i øjnene, at vi kan finde en række områder, hvor vi vil nogle af de samme ting. Så